

3515 $\frac{1}{2}$ 21: 1. Beh. af F. t. L. ang. Konvention vedr. Arbejdstiden i industrielle Virksomheder. 3516

fornødne Undtagelser paa disse Omraader. Den sjette Undtagelse findes ligeledes i Art. 6 a., hvor det fastslaas, at ved forberedende eller afsluttende Arbejder, som er nødvendige udenfor Grænserne for Virksomhedens normale Arbejde, kan ligeledes de offentlige Myndigheder fastsætte Regler for Undtagelser. Den syvende Undtagelse angaar det egentlige Overarbejde og findes i Art. 6 b., der siger, at hvor det er ønskeligt at fremskynde eller forøge Arbejdet i en Industri, kan paa samme Maade de offentlige Myndigheder fastsætte Regler for Undtagelserne. — Jeg skal her sige, at jeg finder, at det Lovforslag, der er foreslaaet af Arbejdstidskommissionens Flertal, er for snævert. Jeg tror ikke, det vil være muligt her i Landet at gennemføre en Lovgivning, hvor der kun gives Adgang til Overarbejde i 50 Timer om Aaret, og jeg skulde for mit Vedkommende tro, at vi her i Landet meget vel kunde gaa til en lovmæssig Adgang til det samme Overtidsarbejde, som er fastslaet i de andre skandinaviske Lande. — Endelig kan der ikke være Tvivl om, at den Bestemmelse, som indeholdes i Flertallets Forslag § 3, sidste Stykke, vil være forenelig, som det ærede Medlem Hr. Trier udtalte, med Konventionen, den Bestemmelse nemlig, at man, hvor Arbejdet ikke er effektivt, hvor der med andre Ord hængaar en Tid indenfor den egentlige Arbejdstid, i hvilken der ikke arbejdes, vil kunne udstrække Arbejdstiden ud over den i øvrigt lovbestemte.

Maa jeg om selve dette Lovforslag, idet jeg i øvrigt forbeholder mig alt deroverfor ved den eventuelle Udvalgsbehandling, sige, at jeg for mit Vedkommende meget nødig vil være med til at anerkende den Paataaleret, som i Lovforslagets § 10 alene er givet til Arbejderorganisationer. Maa jeg endvidere tilføje, at jeg vilde finde det rimeligt, at det med Hensyn til en saadan Lov blev bestemt, at den skulde forelægges til Revision om et Aar, ikke, som foreslaaet, først om tre Aar.

Det forekommer mig, at det, vi nu maa spørge om, naar denne Konvention foreligger her for Rigsdagen, er: Er Konventionen med de Undtagelser, som jeg her har gjort opmærksom paa, af en saadan Beskaffenhed, at der indenfor dens Rammer kan ske, ikke en dogmatisk og skematisk, men en fornuftig Gennemførelse af 8

Timers Arbejdsdagens Princip, saaledes som dette Princip i 1919 blev anerkendt af de danske Arbejdsgivere og omtrent samtidig i Virkeligheden blev anerkendt af alle Rigsdagens Partier overfor Statens Funktionærer? Det ærede Medlem, som havde Ordet sidst, talte om denne Konventions Bestemmelser som en fremmedartet Lovgivning. Jeg maa bedrøve det ærede Medlem med, at i den Henseende er han ganske i Uoverensstemmelse med Arbejdsgiverne her i Danmark. Alle Rigsdagens Medlemmer ved, at i den Skrivelse, som er optaget i Arbejdstidskommissionens Betænkning, og som er afgivet af Kommissionen til den danske Delegation, der i Fjor var i Washington, udtales det positivt, at Arbejdsgivernes Repræsentanter i Kommissionen vil „i det hele og store kunne tiltræde, at de i Konventions-Udkastet indeholdte Principper lægges til Grund for et eventuelt dansk Lovforslag“. De danske Arbejdsgivere har derigennem anerkendt, at saafremt man gaar til en Lovgivning her i Danmark om 8 Timers Arbejdsdagen — hvad man er imod —, er Konventionens Principper anvendelige i den nationale Lovgivning.

Naar vi spørger os selv, om denne Konvention indenfor sine Rammer vil kunne tillade en fornuftig Gennemførelse af 8 Timers Princippet, vil jeg for mit Vedkommende sige, at jeg tror, det er muligt; men det er selvfølgelig Rigsdagens Ret, og det er ogsaa dens Pligt, nøje at undersøge det, ogsaa gennem en grundig Udvalgsbehandling, idet Rigsdagen dog stadig maa holde sig for Øje den moralske Vægt, hvormed denne Konvention og dette Lovforslag møder her i Rigsdagen, den moralske Vægt, som ligger deri, at Konventionen er Udtryk for et Princip, som vi gennem Pagten for Folkenes Forbund i folkeretlig Henseende har forpligtet os til at stræbe hen imod, og den moralske Vægt, som ligger i, at Danmarks Repræsentanter paa Washington-Konferencen, Regeringens Repræsentanter, Arbejdernes Repræsentant og Arbejdsgivernes Repræsentant, har stemt derfor i hele Verdens Paasyn. Jeg for min Del tror ikke, at det vil være rigtigt eller tilraadeligt at behandle denne Konvention paa den Maade, som Arbejdsgiverne i Arbejdstidskommissionen foreslaar, nemlig ganske blankt at afvise den, og det glædede mig ogsaa, at